

DOBROGEA JUNĂ

DOBROGEA A DOBROGENILOR

Director: CONSTANTIN N. SARRY

ABONAMENTE: Pe un an... 40 Lei... Pe 6 luni... 20 Lei... Anunțuri și reclame după învoială

Organ al revendicărilor naționale ale Dobrogenilor

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, ȘIRADA PĂTRĂSCU-VOĐA, No. 4. Manonieră de un se însoțită

1878-1918

Dela anexare la cesiune

Patruzeci ani de suferințe

de GEORGE D. ȘENDELI

Ași fi dorit să pot intitula altfel aceste câteva rânduri inspirate de a patruzeci aniversare a alipirii Dobrogei la patria-mamă...

Tot sperând încă, cum speră bolnavul în agonie în ceva supranatural, care trebuie să se întâmple...

Toți câți sunteți de dincoace de Dunăre, — toți, fie că ați rămas sub ocupațiunea dușmanului...

Războiul s'a sfârșit, țara este liberată și mărită, aclamăm cu entuziasm pe Regele și Regina noastră...

Știm că Dobrogea este și rămâne a țării, că nu mai poate dăinui mult părăgăla noastră...

IN RĂZBOIUL ÎMBULȘIRII DIN DOBROGEA

PROTEST

Am trăit timpuri grele, am suferit în deajuns intrigi, viclenii și înverșunare Bulgarilor...

Zicem: «a noastră» — pentru că patria e local unde loam ființă, unde viețuim și unde simțim că rămintul și totul din juru-ne, sunt ale noastre!

Și o zicem aceasta din tot sufletul și cu toată dreptatea, pentru că patria noastră cea adevărată este România...

Am crescut sub scutul României, care din proprie poyaire și resurse a întins asupra noastră lumina...

Suntem dar datori, noi, musulmanii din Dobrogea, cari numai cu numele am rămas Turci...

Ne amintim eu groază de barbaria acestora din 1913, când dărau bombacelul cu bombe, ucidu copiii fără milă...

Evenimentele recente au dovedit tuturor că, numai prin blândeță și dreptate și mărinimie se poate călca pe pragul unei victorii solide.

În numele populației conștiente și recunoscătoare, ridicăm protestul meu împotriva uneltirilor de tot felul ale Bulgarilor...

În numele populației conștiente și recunoscătoare, ridicăm protestul meu împotriva uneltirilor de tot felul ale Bulgarilor...

MUSTAFA HADI ARGUDHAN fost profesor la Seminarul musulman din Moldavia.

Recunoștința Constanțenilor față de Generalul Berthelot

Print' un curier special am primit următoarea scrisoare:

Stimate Doamnăle Director,

Incunoscința în ultimul moment de laudabilă inițiativă ce s'a luat în Capitală cu privire la colectarea unui fond cu care să se cumpere o sabie de onoare...

Suma ce s'a putut colecta în pripă, este nelămurită, căci conștănenii noștri, în cea mai mare parte nu s'au putut încă înapăia la locuințele lor...

În hotărârea de a participa și noi Constanțenii, la această colecție, am fost călăuziți numai de ideea de a nu scăpa această prețioasă ocazie spre a ne manifesta și noi oși sechestrați în Dobrogea...

Grăbindu-ne cu încheierea listei pentru a nu ajunge cu întârziere, vă remitem deci odată cu această listă subscribitorilor și suma de Lei 2153,50 specificată într'însa...

Nu uitați Cadrițerul!

Ne strigă un Silistrean.

Din partea d-ului Teodor Voicu, fost director al școlii primare de băieți No. 3 din Tulcea...

Dragă domnule Sarry, Ai înțeles? — Te știu printru moșii războiului... — și cu d-ta odată a răsunat, ca din pământ, și suntem «Dobrogea Jună»...

Apariția ziarului «nostru» — nu te superi dacă-mi aproprui această calitate — a coreșpuneri acum mai mult ca oricând unei necesități și vremii...

Să fie însă o scăpare din vedere? Ori ați socotit cu toții, căi ați pus umărul la reditarea acestei admirabile și folositoare publicațiuni...

Cadrițerul, dragă domnule Sarry, și Silistrea, pentru mine, în special, orașul în care am văzut întâia lumină zilei și am stabilit înălța stăvăni românească...

Nu uitați, dar, Cadrițerul! Umbra lui Mircea s'o ordona, iar eu s'o implor...

DESPĂGUBIRILE DOBROGENILOR

PRELIMINARI

Ajută-te și cerul ție va ajuta! — zice Sfânta Scriptură.

În dezastrul care a lovit pe Dobrogea, pot face ei ceva — în afară de lamentări — ca să-și ajute? Evident că da, — și încă mult.

În primul loc, este de cel mai mare interes es să fim uniți și să prezentăm un bloc. Eu știu câte greutateți am întâmpinat la constituirea Sindicatului agricol...

Cert este că avantajele blocului scăpau celor mai mulți, es să nu zice la tot.

Este indiferent ce formă va lua organul care trebuie să ne reprezinte. El trebuie să cunoască toate păsările noastre și să fie tare, adică să reprezinte universalitatea noastră...

Rolul acestui organ este destul de important și în estomarea pagubelor și în repartizarea despăgubirilor. Importantă chestiune de rezolvat va fi aceea dacă despăgubirile să se dea în bani sau în natură.

Sunt și o sumă de alte chestiuni asupra cărora organul nostru reprezentativ trebuie să fie edificat pentru a ști ce soluțiuni să recomande și ce direcțiuni să dea din capul locului...

I. T. RĂDULESCU Fost Președinte al Sindicatului agricol din Constanța. Membru al Societății Naționale de Agricultură din România.

Noi prefecți din Dobrogea

Cititorii vor putea găsi la informațiuni numele celor patru noi prefecți din Dobrogea Vechi și Nouă.

În Cadrițer, cum se vede, guvernul a găsit nimerit să delege cu administrația pe doi ofițeri superiori. Acolo, mai ales, în împrejurările actuale, va fi nevoit, recunoaștem, de către o mână de fier...

Prefectura de Tulcea a fost incredințată ultimului ei titular din prezona războiului, d-ului Gh. Șerban. Fostul decan al baroului tulcean e o veche cunoștință a «Dobrogei Jună».

D. N. Negulescu, numit în capul județului Constanța e un «homo novus» în administrația publică. Ca profesor și director al liceului din localitate, d-a-a dovedit multă sărguință și tenacitate.

Peoace merită a fi relevat, este că atât d. Șerban cât și d. Negulescu sunt membri înregimentați a unui partid politic. Fără a fi niște militanți în înțelesul comun al cuvântului...

Prioepe-vor domniile lor că, astăzi și în special peste Dunăre, orice diferențiere politică, și-a perdut rațiunea și dacă în Dobrogea este de înțepins o operă mare, apoi ceea nu poate fi decât una și singură: opera românească...

Viltorul cel mai aproptat rămâne a ne da răspunsul cuvenit. De acesta depinde întreaga noastră atitudine față de noii titulari ai prefecturilor dobrogești.

În afară și mai presus de orice spirit și condițiuni de partid, credincioși hotărârei ce ne-am luat de a nu ne apropria nici un alt fel de «politice», decât aceea care, după Valdeck-Rousseau, constă în «a trăi viața poporului nostru, a-i pătrunde nevoile, a-i simți aspirațiile, a-i pricepe până și visurile lui»...

Const. N. Sarry

DOBROGEA

Un răspuns „Uniunii savanților, scriitorilor și artiștilor bulgari”

de E. M. Brancovici Profesor în Academia de înalte studii comerciale și industriale.

II

La pag. 261 ni se dă următorul tablou al producțiilor medii pe hectar, în hectolitri, (autorul a omis a o spune) comparativ între:

Table with 4 columns: Crop (Grâu, Secară, Orz, Ovăz, Porumb), Anul 1911 (Dobrogea septentrională, Bulgarie), Anul 1912 (Dobrogea septentrională, Bulgarie).

Însoțit de comentariul că media de producție în Dobrogea septentrională este cu mult mai inferioară decât în România și considerabil mai mică decât în Bulgaria.

«Din punct de vedere agricol densitatea asemănarea dintre Dobrogea septentrională și cea meridională, precum și între Dobrogea septentrională și Bulgaria, este cu mult mai mare, decât între prima și România».

Apoi ne dă media producției în 1911 pe hectar în kilograme: Grâu 1350, Secară 1408, Orz 1127, Porumb 975.

și autorul conchide:

PRO DOBROGEA

Bulgarii lui Asparuch și Bulgarii lui Ferdinand de Coburg

Priveliști din Dobrogea cotropită de dușmani

„Aceste cifre dovedesc că rendimentul mediu pe hectar în Dobrogea septentrională pentru cele 3 culturi mai principale, se apropie simțitor mai mult de acela al Dobrogei meridionale și al Bulgariei decât de rendimentul mediu din România...”

in teritoriul românesc ocupat de dușmani, toate națiunile fericitei împărătețe alinațe erau stăpâne. Trufia stupidă bulgară își etala goșnișoarea la Capșa, idealul național bulgăresc era realizat: incuria și sălbătecia turcă ciopescu pe lei colo pe câte un grec supus presupuna turci; susținătorii își aveau poliția lor secretă putând în liniște controla servitorii neguroșice; mai presus de toți și de toate hidra germană își întinse piciorarele, acaparând toate izvoarele de bogăție, storcând până la opulinare chiar mijloacele de producție ale României. Cei alții aveau vanitatea satisfăcută; fufolul real era în mâna germanilor.

In orag, bine cuvântând desfășurarea evenimentelor și teologia celor ce conduceau oragul Constanța. Ce n'au furat armatele inamice, au prădat țigani. In cartierul românesc cel nou, majoritatea caselor sunt desvelite; toată lemnișia luată. Când se vor în toarce refugiații, nu vor găsi un acoperiș sub care să se adăpostască și dacă dexaseră o mare în oragile dobrogeene, apoi gospodăriile rurale au ajuns o adevărată ruină. Gospodăria rurală în Dobrogea, cea țărănească mai cu osobire, servea ca model pentru țara românească. Hărnicia populației schimbuse Dobrogea dintr-o pustietate într-o regiune bogată în toate.

D-I Guérin-Songeon, în opera sa „Histoire de la Bulgarie”, vorbind despre acest popor, arată la pag. 40 că Bulgarii lui Asparuch erau groșieri, eruri, practicați poligamia, femeia nu stetea niciodată la masă cu bărbatul, văduva unui bulgar mort era îngropată de vie odată cu mortul, că rușii și copiii unui condamnat la moarte erau executați odată cu el, că pe unde treceau nu lăsu în urma lor decât foc și părjol, câmpurile arse, iar casele rase, că fiecare ostaș bulgar purta pe lângă celelalte arme o frânghie cu ochi pe care o arunca după găul adversarului din fuga calului și odată prinsă în laț punea calul în galop, așa că victima târâtă se sfârșea în bucăți, ed sacrificiu adânc, etc.

19 NOIEMBRIE 1918 - Impresiile unui pribeg Dobrogean - La bubuitul tunului, care anușta intrarea solemnă în Capitala liberată, ale M.M. I.L. Regele și Reg. na. în fruntea armatelor aliate, pârșii și eu moses a mea cămăruță, unde lui adăpostesc jalea și durerea de biet pribeg dobrogean și eu par' reperi mă îndreptai spre Calea Victoriei. Lumea multă, multă, se scurgea necontenit în aceeași direcție. Trozarele „Victoriei” erau deja ocupate și circulația devenise dificilă. Clătai un loc. — era greu de găsit unul bun. Mersul mersu în căutare, deoalung trotuarelor, până în dreptul bulevardului Academia — nici un loc nu mi se parea d-sul de bun. Violum să văd bine totul și pe toți: pe camarazi de cari doi ani de lupte mă legau, pe aliați cari în depărtare au luptat pentru aceeași cauză, pentru care am luptat și noi. Apropiu în-mă de Universitate, tot în căutarea de loc, văzui niște tribane ridicare în grabă și pline de spectatori; mi s'a spus că ele erau accedabile numai cu bilete și natural numai un număr restrâns de anumite persoane putea să fie primit acolo... În sfârșit, am isprăvit prin a găsi un colțișor chiar pe lângă pavilionul regal și răsunai multumit. Aram solemnitatea putea să începă.

nerăbdătoare apariția cortegiului. Pe fața fiecăruia se citea fericire nemărginită și un entuziasm ce nu se poate stăpâni. Ce momente frumoase, înălțătoare, sublime! Trăim o zi unică în istoria neamului românesc — aceea zi la care prin lungul vecerului au vizat Românii de pretutindeni dela cel mic până la cel mai mare. Câți n'ar fi vrut să ajungă a trăi această memorabilă zi și câți dintre cei vii n'ar fi vrut să fie la București pentru a o sărbători și a putea spune mai târziu urmașilor lor: „am fost și eu acolo”. În gând am revizuit legiunile predecesorilor noștri, cari ani de zile în rând s'au luptat și s'au jertfit pentru „lănta cauză a românismului”; astăzi din adâncimile eteruității unde li se odihnesc sufletele, și pot privi cu satisfacție la triumful cauzei lor... Din sângele vărsat de ei pe plaiurile și împrejurimile României un răsunet urmașilor lor de azi, cari reluând și continuând opera începută, după doi ani de lupte grele și sfârșiri urașe, au adus izbândă finală și au făcut posibilă scrierea glorioasă la care asistăm. Contam și eu printre aceștia din urmă: în Ardeal, în munții Vrancei, la Oltuz am pas și eu umărul, ajutând la căldirea României celei Mari. Am revăzut și lanțul nesfârșit de abucioniari prin care am trecut în cursul celor doi ani de

luptă; mai întâi — avansarea victorioasă și emoționantă prin Transilvania, pe urmă retragerea deprimantă din cauza presiunii unui dușman superior la număr; apoi bătălii nemănumărate prin defileurile și pădurile Carpaților, suferințele unei campanii de iarnă din cele mai aspre; mai departe, refacerea și pregătirea pentru o nouă ofensivă — ofensivă din Iulie 1917 — și memorabilele lupte dela Oltuz, pe unde, cu toate sfârșirile disperate ale inamicului, nu s'a putut trece; în sfârșit, defecțiunea rusă și pacea umiltoare; Ce măhnire, ce dezolare atunci! Și acum! — Aram — mântuirea, biruința, triumful — ronele sacrificiului! Sufărințe, mizerii, dureri se uită, inima și se umple de îndușoare și mândrie la gândul că la acest triumf ai colaborat și tu cu tot ce ți-a fost mai scump și că o parteică ești de mică din gloria țării se refrânge și asupra persoanei tale...

un primit salutul trupelor biruitoare. In sunetele muzicilor militare care cântau celebrul marș al regimentului „Dela Sambre et Meuse” trecu mai întâi un grup de ofițeri aliați și românii călări, toți bine campați pe cai, gravi și impresionanți de uralele formidabile ale publicului; apoi urmașii vânătorii de Noapte în frunte cu comandantul lor, A. S. R. Prințul Carol, companiile diferitelor regimente, drapelile lor, artileria, cavaleria. În rânduri strâșne, viol ca pasul ușor și marșul, cu privirea fixă, ei trecură emoționați și salutând pe mareșalul lor. Sgomotul pașilor lor a răsunat în inimele tuturor, cari îi priveau. Ei nu erau îmbrăcați în uniforme strălucitoare, ei purtau unica haină ce li-a mai rămas, dar pe această haină învechită și uzată, erau tipărite urme glorioase ale bătăliilor trăite. Și mi se părea că nu se putea o podoabă mai aleasă, mai frumoasă pentru acel moment!

Când, în August 1917, am părăsit casa, lăsându-mi în urmă soția și familia, spre a alerga la patria călărită, la care m'am născut, pentru a duce și eu lupta cea grozavă în contra barbarului, piecam cu sufletul liniștit, de oarece știam că patria mea cea de a doua, se lepădase de toată legătura nefirească. Aveam convingerea că atât România cea dragă, cât și Italia cea nobilă, nu puteau să ridice sabia în potrița suroșilor lor, Franța; eram sigur că loviturile date de mine, n'aveau să isbească într'un frate de al mei. Au trecut peste patru ani până să pot călca din nou pământul românesc. Dar cât ocol a trebuit să fac! Acum două luni eram în Sofia și acolo, pentru întâia oară, ochii mei căzură asupra acelor infame broșuri, editate de Bulgarii, cu privire la Dobrogea. Cu desgut citii numele alior trădători de neam, cari cereau alipirea Dobrogei la Bulgaria. Cu umire văzui acele statistici falsificate, în care se înceea a se improviza Bulgarii o majoritate în provincia românească de pe la Dunăre. Doar am trăit și eu în această Dobrogea peste treizeci și cinci de ani! Am parcurs-o în toate direcțiunile. Nu este un sat unde n'am pus piciorul, de la Hevlie, unde l'am cunoscut pe Sarry, până la Măcin unde trecu Dunărea pe ghețuri în timpul crizei. Pe cuvântul meu de cinste pot afirma că, atunci când s'a alipit Dobrogea la țara românească, majoritatea populației n'o formau nici de cum Bulgarii. Atunci, (vorbesc de ceea ce era pe la 1890) populația cea mai numeroasă era a țurelor și tătarilor cari, în toată lumea, s'au arătat supuși leali ai României, care în schimb, le respectase gramurile, școlile, obiceiurile și ceva mai mult, le clădise un seminar mai-omentan. Intreaga populație de pe malurile Dunărei era română. Vedeți: Satul nou, Topalul, Bozcieul, Seimenii, Cernavoda, Cochirilenii, Rasova, Vlașkii, etc.; numese numai atâtea câte mi le mai amintesc. Pe malurile mării, prin orag, se găceau greci, armeni; în interiorul provinciei migănuu mocanii, Transilvănenii noștri, cu însemnatele lor turme de oi, cu tamasișcurile de vite, cu herghelile de cai. Chiar pe la Tulcea-Bahadag erau mai mult ruși, sau lipoveni pescari, decât bulgari. Câte o țără de a acestora se găsea mai rar, lei colo, iar la câte un sat se afla și vreo cărciumă de băcșnie, tinută de Bai Ganciu sau de Bai Mitu. I-ai fi putut număra pe degete! Se mi găseau prin Dobrogea și câteva sate nemțești. Nu știu cine li pripășise pe la noi! Se mi îndrăznește a se susține prin acele broșuri că s'a introdus în Dobrogea regimentul „Clocolov”. Dar să-mi ai rate mie bulgarii alți țără, unde libertățile, unde respectul drepturilor fiecăru în împins așa de departe ca de români în Dobrogea. Tutoar aceluia cari făcuseră dovada că sunt agricultori sau economi de vite, — tutoar, fără desebire de origine, statul român le dădu pământ, aproape cât a cerut fiecare. Și în ce condițiuni? Cu o plată de 3 lei pe hectar și pe an, timp de 30 de ani! Adică cu 90 lei hectarul. Răscumpărarea era mai eficientă decât însăși valoarea chiriei acestui pământ!

Săptămâna din urmă, adevăratul și marel prieten al Dobrogeenilor, acela care, trăind prin administrația provinciei de peste Dunăre și-a legal nu numai numele ci și inima de o operă nepieritoare. — d. Scarlat Vârnav a avut durerea de nespuse de a-și pierde pe venerabila mamă, stinsă de bătrânețe în sânul unei familii pe cât de restrâns pe udt de hibitoare. După pierderea unicului său fiu, mort ca un erou la Zimnicea, în primele zile ale răboiului, acesta e al doilea doliu, care lovește la intervale așa de scurte casa d-lui Vârnav.

Cu odihnită întru Domnul ELENA GENERAL ADRIAN, nu dispăre numai o mamă de o puritate de simțiminte și de o austeritate de voravuri cum — din nefericire — din ce în ce tot mai rar se întâlnesc în societatea noastră; nu numai o bătrână de depozitară a vechilor și sănătoaselor bune tradiții: ci și o mare filantropă, al cărei gol se va se simți în această mare Capitală, plină de alăta ființe netrebnice și egoiste. Repausala, în afară de alle binefaceri săvârșite cu discrețiunea creștinească a sufletelor alese, întemeiasse și susținea în București trei atele pentru băuțele sărace, din care unul, construit din fânduri proprii aproape de Gara de Nord, îi poartă și-i va nemuri numele.

Luând o parte vie la durerea nemărginită a familiei d-lui Vârnav, îi exprimăm și eu această, în numele tuturor amicilor și colaboratorilor „Dobrogei Jună”, respectuoase condoleanțe.

Colonel N. Mărășescu

Colonel N. Mărășescu

Privindu-i, o dorință puternică mă cuprinsc: dorința de a-i îmbrățișa, de a-i săruta pe toți, lui și toți dragi, îi ialesc. Timp de doi ani am împărțit cu ei lacrimi, suferințe, perioad; ne cunoșcusem, ne obișnuisem, li iubeam, m'au iubit, și când a trebuit să ne despărțim, am încercat aceluși regrete, aceeași durere...

peu la bravura regimentelor lor, toate mândre și purtate de mâini oțelice, trecură salutate la rândul lor și însoțite de urale nesfârșite. O mică pauză a precedat defilarea detașamentelor aliate. În locul muzicii române venise fanfara franceză cântând tot acea marș. Primul și-a făcut apariția un detașament de englezi, celebri „Tomatoes” îmbrăcați în cochetă lor uniformă „kakki”, ireproșabili ca ținută, disciplinați, gravi. Urmasii apoi infanteriștii francezi, cam toți mici, viol, veseli; cavaleria (vânătorii călări africani) și artileria. Uralele frenetice și strigăte de „Vive la France” nu mai conțineau... Defilarea se terminase. Generalul Berthelot eșind din rând pentru a desebicea a fost din nou obiectul viilor aflamațiuni ale publicului. Desebiceaseră și Suveranii și în trăsura un plecat ovaționați de public spre Mitropole, la serviciul religios. Multimea se puse în mișcare, revărsându-se de pe trotuare și inundând strada. Cu greu puteai să-i faci drum. Mergam cu curentul ce urca Calea Victoriei spre Palatul Regal. Ajuns acolo un cordon de soldați lini bară trecerea. Un ofițer îmi spuse că se aștepta Regele pentru a se reînălța în palat. Mă înalpai și prin strălăta lătarulnică mă îndreptai spre gata mea.

Strigatul de revolta al unui veteran

de Dr. I. BUCĂRESCU

lucrari le-am fi făcut pentru ca să se dea Dobrogea Bulgarilor!

De s'ar întâmpla una ca asta, cel din tîi ar striga cu, că eu mai există dreptate în Europa și că drepturile naționale ale popoarelor sunt nesocotite.

Louis de Hillerin Locuitor în armata franceză

Glasul celor stinși

Memorii eroilor Dobrogei

Cînd voi să veți întoarce spre patria pădărită, spre țria, poartă Dobrogea mult iubită!

În fața ei stîndu-și lacrima dorinții, Cînd curți un surd, că vîndu-și oțetii

Într-o zi de război, în ziua de izbîndă, Cînd veți să vă gândiți la războiul nostru

Într-o zi de război, în ziua de izbîndă, Cînd veți să vă gândiți la războiul nostru

Într-o zi de război, în ziua de izbîndă, Cînd veți să vă gândiți la războiul nostru

Într-o zi de război, în ziua de izbîndă, Cînd veți să vă gândiți la războiul nostru

Într-o zi de război, în ziua de izbîndă, Cînd veți să vă gândiți la războiul nostru

Într-o zi de război, în ziua de izbîndă, Cînd veți să vă gândiți la războiul nostru

Într-o zi de război, în ziua de izbîndă, Cînd veți să vă gândiți la războiul nostru

Într-o zi de război, în ziua de izbîndă, Cînd veți să vă gândiți la războiul nostru

Într-o zi de război, în ziua de izbîndă, Cînd veți să vă gândiți la războiul nostru

Într-o zi de război, în ziua de izbîndă, Cînd veți să vă gândiți la războiul nostru

Într-o zi de război, în ziua de izbîndă, Cînd veți să vă gândiți la războiul nostru

Într-o zi de război, în ziua de izbîndă, Cînd veți să vă gândiți la războiul nostru

Într-o zi de război, în ziua de izbîndă, Cînd veți să vă gândiți la războiul nostru

Într-o zi de război, în ziua de izbîndă, Cînd veți să vă gândiți la războiul nostru

Într-o zi de război, în ziua de izbîndă, Cînd veți să vă gândiți la războiul nostru

Într-o zi de război, în ziua de izbîndă, Cînd veți să vă gândiți la războiul nostru

Într-o zi de război, în ziua de izbîndă, Cînd veți să vă gândiți la războiul nostru

Într-o zi de război, în ziua de izbîndă, Cînd veți să vă gândiți la războiul nostru

Într-o zi de război, în ziua de izbîndă, Cînd veți să vă gândiți la războiul nostru

Într-o zi de război, în ziua de izbîndă, Cînd veți să vă gândiți la războiul nostru

Într-o zi de război, în ziua de izbîndă, Cînd veți să vă gândiți la războiul nostru

Într-o zi de război, în ziua de izbîndă, Cînd veți să vă gândiți la războiul nostru

Într-o zi de război, în ziua de izbîndă, Cînd veți să vă gândiți la războiul nostru

II În starea mea de revoltă sufletească, mă întrebam atunci: De ce Dobrogea — țica cea mică — să fie tratată cu atîtă vitregie de fiii din patria mamă și retrimisa de ei din nou în surghiun?

Tendințele Bulgarilor asupra Dobrogei I O chestie bulgară propriu zisă în Dobrogea nu există, tot așa după cum nu există nici un drept istoric, etnografic sau cultural bulgăresc asupra acestei provincii ab anticomunismului românesc.

RETEVEIE Practici ca țelășușii. De ce Bulgarii, în retragerea lor actuală din Dobrogea, nu să nu lase piatră peste piatră?

CANALIA Are culoarea camaleonului: flexibilitatea poporului, privirea pisicii, mușcătura viperei și surășul lemeii de trottoar. Ca grea vi-l veți putea ține în memorie: nu e unul — cu țigăre ca e unul și același întotdeauna și pretutindeni.

Saragiu. Fenomenele fizice, ca și istoria, se repetă! — De pe urma delavului lui N. ce. să rămăsese, altădată, multe fapte pe vîrșurile munților și multe corpuri în suspensie nehotărîtă; de pe urma catastrofei actual, în afară de omenim'ele nevinovate ce umplu panterile societății convergente spre Dunăre din Dobrogea vor mai rămâne și multe alte schelete umbliatoare prinse desigur de unele cîmălțimi ale reminiscenței și multe situații ce se credeau inexpugnabile, vor trece în domeniul trecutului odios.

III ori ce emoții, cînd au semnat tratatul de pace, prin care Dobrogea se dezrănăsea și se ceda ulterior aliat, cari dictaseră o pace stîl de duror, cu deosebire pentru noi, veteranii stabiliți în această provincie spre colonizare și cari încă păstrăm în sufletul nostru acele amintiri de glorie: reanșurarea Dobrogei la patria mamă prin victoria armelor.

Nu cereți imposibilul! Distinsul nostru colaborator, d. Colonel N. Mărășescu, traducînd și comentînd un articol al generalului Toșcă asupra dezastrelor dela Turcoaia, pîne să releva foarte des îndelocitețea multora din expresiile numitului autor.

Pentru ziua în care ne vom înapoia Eacușați în ultimela momente, plecați în grabă, a trebuit să lăsați gospodăriile, averile noastre, în voia întâmplării. Casele ni s'au distrus, tot avuții ni s'au luat, nu ne-a mai rămas nimic, nici măcar pe ce ne pune capul.

Politice Mare frământare domnește în log'vul liberalilor din Constanța în jurul seției noastre pe urma morții d-lui Luca Gorcea. Centrul pare că înclină să creadă că se conduce-a partidului în Metropola Dobrogei d-lui Com. Al. Mănușel, care, un moment, se arăta îndrăg de a împinge spre această demnitate pe d-ntul d. dr. Șarboanu, vînzîndu-și pentru sine preș d'ntia ejecutivă și puterea practică a afacerii.

Administrative D. G. Șerban, fost prefect de Tulcea sub liberali, a fost numit în același post; d. N. Negulescu, fost director al liceului din Constanța, a fost numit prefect al aceluia județ; d. colonel Gg. I. Negoescu a fost delegat prefect al județului Darostor iar d. colonel Constantin Nicolau-Pribeg, la Calliacra.

NOEMBRE 1878

CINE SE AGITĂ ÎN NUMELE DOBROGENILOR

S'au împlinit exact 40 de ani, de cînd Alteța sa Regală Principele Carol al Romîniei adresa armatei următorul ordin de zi cu ocazia trecerii trupelor române în Dobrogea. Astăzi, cînd autoritățile noastre reiau în posesia provincia de peste Dunăre reproducem acel ordin sub titlu de document și în credință că aducerea aminte a acestui act nu are de ce întineca vremurile noastre. Dimpotrivă:

Ostași. Marile Puteri europene, prin Tratatul din Berlin, au unit cu România Dobrogea, posesiunea vechilor noștri Domni. Astăzi voi puneți piciorul pe acest pămînt, care revine țării române. Voi nu intrați în Dobrogea ca cuceritori, ci intrați ca amici, ca frați ai unor locuitori cari de acum sunt concetățenii voștri.

INFORMAȚIUNI Redacționale Suntem informați că d. Moțu a avut amabilitatea și cîntința de a transmite Agenției Reuter și Havas, ce le reprezintă, textul doleanțelor și dorințelor Dobrogenilor, expuse săptămîna tre uită atît d-lui Ministru președinte cît și reprezentanților Franței, Americii și Angliei, de către o delegațiune de cetățeni din partea locului.

Postă-Telegraf În vederea redeschiderii oficiilor telegrafice postale din Dobrogea și Cadrișter, s'a dat ordin ca tot personalul acestor oficii să se prezinte de urgență, pentru a putea fi trimis la serviciu. Solariile funcționarilor telegrafici postali din Dobrogea vor fi aceleași ca ale tuturor funcționarilor de Stat, iar soțiile funcționarilor, care și ele sînt funcționari, vor primi aceleași indemnizații ca și soțiile lor.

Scolare. Ministerul Instrucțiunii publice a dat ordin revizorilor școlari din întreaga țară să aducă în cunoștința personalului școlii și didac. ic din Dobrogea și Cadrișter să se prezinte neîntîrziat în posturile lor, în vederea redeschiderii școlilor. Diverse În urma unei constituiri ține de către refugiații Dobrogeni la Iasi, în herăria Azuga s'a constituit un comitet, care să se ocupe cu repatrierea pribegilor. Toți acești domni însă, s'au grăbit să pornească în București și la locurile lor ca să nu le ia alții înainte.

Crema - Pudra - Săpun

Produsele fabricii „Stella”
Sunt neîntrecute pentru înfrumusețarea tenului.

De vânzare pretotindeni.

**SĂPUN
CREMA
PUDRA
„FLORA”**

Sunt neîntrecute pentru îngrijirea tenului

Aceste preparate, ale căror rețete sunt în țară și străinătate cunoscute pe ei ca fiind cele mai bune sunt fabricate cu cea mai mare scrupulozitate și pot fi întrebuințate fără nici o teamă cât de mult timp. Acest fapt a stabilit oficial de Institutul de Chimie al Statului, care a constatat în 12 Septembrie sub No. 1110, că: Crema și Pudra „FLORA” nu conțin substanțe toxice sau de orice natură care printr-o întrebuințare îndelungată pot vătăma sănătatea.

NR. — Facem atenție Onor. Publicității că CREMA PUDRA și „Flora” nu se vând decât SĂPUNUL „Flora” în ambalajul original și cu următoarele prețuri:
CREMA Lei 1,75 — PUDRA Lei 2,25
SĂPUN Lei 1,75

Nu faceți dar în interesul Vo. ca neamărcăm că dacă vi s'ar oferi aceste preparate în cantități mai mari sau altele decât în ambalajul original și etichetate iar.

RHEIN & C. AZUGA
FURNIZORI AI CURȚII REGALE
SAMPANIA

CARTE-BLANCHE Very-Dry
CUVEE-RESERVEE

Bonboneria Alexei Popovici

Intotdeauna asortată cu
recunoscutele sale produse
de prima calitate ca: ciocolate-
re, bonbonerie, pișerie, fructe
streine și dulceațuri diferite
etc

**„LA PARCUL OTETELEȘANU”
BUCUREȘTI
Str. Matei Millo N°10
Telefon 27/44**

EXPEDIAZĂ ȘI ÎN PROVINCIE

Bodega Ig. Mircea
6. Bulevardul Academiei, 6.

HYGIEA

PRIMA DROGJERIE MEDICINALĂ
DIN GALAȚI

Proprietar **STELIAN I. THEODOR**

Depozit permanent de
Articole Farmaceutice
PARFUMERII

Pansamente, Desinfectante
Ape Minerale etc etc

CASA DE ÎNCREDERE — Face expedițiuni în toată țara

Boiangerie și Spălătorie Chimică
G. L. Schmidt & Co.
Fabrica și biroul central
București, Strada Isvor No. 75-79
10 sucursale în Capitală și 8 în provincie

Cel mai mare stabiliment din țară
Fondat în anul 1887

Se recomandă Onor. sale clientele pentru
vopsirea și curățitul de:

Toatele de damă, baine bărbătești, stoffe de mobile, perdele,
draperii, etc.

Secțiune specială de Boiangerie Industrială
Pentru vopsirea stofelor de lână și mătase